

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Finansudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Finansudvalget har i brev af 7. november 2014 stillet mig følgende spørgsmål 71 alm. del, stillet efter ønske fra Kristian Thulesen Dahl, DF, som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

5. december 2014

Spørgsmål 71

J nr. 2014-2905

Vil ministeren redegøre for, hvad det vil koste Danmark at udmønte EU's mål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 pct. senest i 2030 i forhold til 1990, jf. konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 23. – 24. oktober 2014 jf. UPN Alm. Del – bilag 14, som statsministeren støtter.

Svar

Først vil jeg gerne fastslå, at regeringens tilslutning på Det Europæiske Råd til EU's mål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 pct. 2030 i forhold til 1990 er foretaget på baggrund af et bredt mandat i Folketinget den 28. februar 2014 med støtte fra Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.

Der vil være omkostninger ved gennemførelse af det nye klimamål. Jeg vil derfor gerne understrege, at regeringen i forhandlingerne i EU har lagt vægt på, at der i 2030-rammen sikres en acceptabel byrdefordeling i ikke-kvotesektoren mellem landene. Der er således sat et loft for nationale reduktionsmål på maksimalt 40 procent. Bl.a. på dansk initiativ blev der i konklusionerne fra Det Europæiske Råd opnået hensyntagen til omkostningseffektivitet ved beregning af nationale reduktionsmål for lande med BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet. Desuden blev det fastslået, at eksisterende fleksibilitetsmekanismer til at sikre mere omkostningseffektivitet gennem handel med udledningsrettigheder mellem medlemslande skal styrkes betydeligt. Der er på dansk foranledning endvidere skabt tilslutning til en ny fleksibilitetsmekanisme, som åbner mulighed for en begrænset opfyldelse af ikke-kvoteforpligtelser ved brug af kvoter, hvilket kan gøre det billigere at opfylde reduktionsforpligtelsen for ikke-kvotesektoren.

Det nye klimamål kan også give indtægter for danske virksomheder, som vil kunne opleve et øget marked i EU for energieffektive og klimavenlige produkter. Derudover kan der være positive sundhedsmæssige, økonomiske og udenrigspolitiske gevinster ved mindre afhængighed af import af fossile brændsler og færre omkostninger som følge af klimaforandringer. Det er dog vanskeligt at sætte tal på, hvad disse elementer vil betyde økonomisk set for Danmark på sigt.

Jeg vil derfor i besvarelsen fokusere på de potentielle udgifter til køb af kvoter for danske kvotebelagte virksomheder, de indtægter, staten kan opleve som følge af

salg af kvoter, samt potentielle udgifter for staten til indfrielse af klimamål for de ikke-kvotebelagte sektorer.

Af en række årsager er det meget vanskeligt at estimere omkostningerne med blot nogenlunde præcision, idet en række vigtige parametre i 2030-rammen for klima- og energipolitikken ikke er endeligt fastlagt, herunder blandt andet:

- Danmarks andel af det fremtidige provenu fra auktionering af kvoter i EU.
- Antallet af gratiskvoter til danske virksomheder.
- Danmarks nationale reduktionsmål for de ikke-kvotebelagte sektorer i 2030.
- Omfanget af og adgangen til brug af den nye fleksibilitetsmekanisme, som tillader begrænset anvendelse af kvoter til målopfyldelse i de ikke-kvotebelagte sektorer.
- Hvordan kulstoflagring i jord og skov (LULUCF) skal indgå.

Disse parametre vil først blive besluttet i forbindelse med forhandlingen af de konkrete retsakter, som Kommissionen tidligst vil fremsætte forslag til i 2015.

Derudover er der betydelig usikkerhed omkring grundlæggende data, herunder:

- De fremtidige drivhusgasemissioner op til 16 år ud i fremtiden – både i Danmark og i resten af EU, som bl.a. afhænger af den økonomiske udvikling, energipriser og mange andre parametre. Emissionsopgørelserne ventes i øvrigt korrigeret i overensstemmelse med de fra 2013 gældende opgørelsesregler (fra IPCC).
- Estimer for fremtidige priser på kvoter og udledningsrettigheder for ikke-kvotesektorerne. Det har hidtil vist sig meget svært at forudsige disse priser.
- Estimer for omkostninger forbundet med nationale reduktionstiltag langt ude i fremtiden, som bl.a. afhænger af teknologiudvikling og mange andre parametre.

Af ovennævnte årsager kan der kun laves grove skøn over mulige omkostninger ved 2030-rammen baseret på en række usikre antagelser om ovennævnte parametre, som kort resumeres nedenfor:

Under antagelse om et muligt spænd for den private kvotesektors udledninger i 2030 på ca. 12 til 17 mio. t CO₂, en gradvis reduktion i antallet af gratiskvoter til kvotevirksomheder samt den af Kommissionen forventede kvotepris på ca. DKK 300 skønnes den private kvotesektor at kunne få en udgift på mellem DKK 2½ og 4 mia. i 2030¹. Det ventes hovedsageligt at være el-producenter og fjernvarmeværker, der skal finansiere kvotekøbet, mens industrien fortsat forventes at modtage en del gratiskvoter. Industrien og el-produktion er til gengæld fritaget for nationale CO₂-afgifter, og el-producenterne forventes at overvælge kvoteprisen på el-forbrugerne.

Under antagelse om at de nuværende basisår 2005 eller 2005-07 for fordeling af provenuet fra kvotesalget bevares, skønnes staten i 2030 at modtage ca. 8 mio. kvo-

¹ Spændet for udledninger er en følsomhed beregnet i forbindelse med Energistyrelsens Basisfremskrivning, 2014, for året 2025, da fremskrivningen for kvotesektoren kun rækker frem til dette år. Følsomheden er beregnet ved hhv. lav, middel og høj kvotepris, og spændet omfatter både faktiske og elhandelskorrigerede emissioner. Basisfremskrivningens kvotepriser i 2025 ligger væsentlig under Kommissionens kvoteprisskøn for 2030, der anvendes i nærværende omkostningsberegning. Estimatet i Basisfremskrivningen, 2014, for udledninger ville have været lavere, såfremt der var anvendt en højere kvotepris.

ter, som ved den ventede kvotepris i 2030 på ca. DKK 300 kan sælges for godt DKK 2 mia.

Der gøres opmærksom på, at de ovenfor anførte beløb er rene indkøbsomkostninger og ikke såkaldte samfundsøkonomiske omkostninger.

Ikke-kvotesektorens udledninger i 2030 ventes ifølge Energistyrelsens nye Basisfremskrivning at ligge i et spænd på mellem 26-30 mio. t CO₂-ækvivalenter. Danmarks reduktionsmål i 2030 kan forventes at ligge mellem 36 pct. og 40 pct.² ift. 2005 og som følge heraf ventes, at reduktionsmankoen vil være ca. 1 til 7 mio. t CO₂-ækvivalenter i 2030. Det er imidlertid meget vanskeligt at skønne over udgifterne til dækning heraf.

Danmarks reduktionsforpligtelse for ikke-kvotesektoren kan både opfyldes ved brug af nationale virkemidler og/eller ved køb af udledningsrettigheder i andre EU-lande.

For så vidt angår omkostninger ved at opfylde reduktionsforpligtelsen helt eller delvist med nationale tiltag bemærkes, at der ikke foreligger solide data vedrørende reduktionsomkostninger i den ikke-kvotefattede sektor for 2030, og at der derfor ikke på nuværende tidspunkt kan fremlægges et velunderbygget skøn herfor. Det såkaldte virkemiddelkatalog, som blev udarbejdet i forbindelse med Regeringens Klimaplan fra 2013, indeholder beregninger af reduktionsomkostninger for en række mulige klimatiltag på tværs af kvote- og ikke-kvotesektorerne samt for kulstofoptag i jord og skov for 2020. Disse beregninger indikerer, at der kan være omkostningseffektive reduktionspotentialer i Danmark på det ikke-kvotefattede område, men også at reduktionsomkostningerne stiger markant, jo højere en samlet reduktion, der skal opnås. Dette tyder på, at der kan være betydelige omkostninger forbundet med en markant national reduktionsindsats.

For så vidt angår omkostninger ved at opfylde reduktionsforpligtelsen helt eller delvist ved køb af udledningsrettigheder i andre EU-lande bemærkes, at denne mulighed ikke tidligere er blevet anvendt i praksis, og at der derfor er stor usikkerhed om, hvorvidt der vil være et likvidt marked for udledningsrettigheder, og på hvilket niveau prisen i så fald vil blive fastsat. Det er således også forbundet med vanskeligheder at give et rimelig sikkert skøn for omkostningerne ved dækning af ikke-kvoteforpligtelsen ved brug af udledningstilladelser fra andre EU-lande.

Regeringen vil i de fortsatte forhandlinger om udmøntning af 2030-aftalen lægge fortsat vægt på, at der sikres en acceptabel byrdefordeling mellem landene i ikke-kvotesektoren, der tager højde for omkostningseffektivitet, herunder at der gives bedst mulige vilkår for i begrænset omfang at anvende fleksibilitetsmekanismer til at sikre dette.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at EU's drivhusgasreduktionsmål på mindst 40 pct. i 2030 desuden vil bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af EU's tidligere fastlagte langsigtede klimamålsætning på en reduktion af drivhusgasudslip på 80-95

---

² Det maksimale reduktionsmål for ikke-kvotesektoren er 40 pct.

procent i 2050 og tillige bidrage til realiseringen af en række partiers målsætning om et Danmark uafhængigt af fossile brændsler i 2050.

Med venlig hilsen

Rasmus Helveg Petersen